

LA/Petri Jääskinen/KH

2.7.1981

Ooastinsa la
Semafortron 7

00520 -ELSINKI
-ELSINGFORS 52

Puhe.in 1511
Telefon

Till arbetspensionsanstalterna

ÄNDRINGAR I SJUKFÖRSÄKRINGSLAGEN OCH LAGEN OM PENSION FÖR ARBETS-
TAGARE SAMT I VISSA DÄRTILL ANSLUTNA LAGAR

Vid föredragning för Republikens president 26.6.1981 stadfästes lagar om ändring av sjukförsäkringslagen och lagen om pension för arbetstagare samt av vissa därtill anslutna lagar. Lagändringarna träder i kraft 1.1.1982.

Regeringens proposition gällande nämnda lagar har tillsänts pensionsanstalterna som bilaga till cirkulär 13/81. Pensionsskyddscentralen sänder senare noggrannare anvisningar om lagarnas tillämpning.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

BILAGOR

Lag om ändring av sjukförsäkringslagen
Lag angående ändring av lagen om pension för arbets-
tagare
Lag angående ändring av 1 och 4 §§ lagen om pension
för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden
Lag angående ändring av 19 § lagen om pension för
lantbruksföretagare
Lag angående ändring av 17 § lagen om pension för
företagare
Lag angående ändring av lagen om sjömanspensioner
Lag om temporär ändring av 62 § folkpensionslagen
Lag angående ändring av lagen om skatt på inkomst
och förmögenhet
Lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift för år 1982

Lag

om ändring av sjukförsäkringslagen

Given i Nådendal den 26 juni 1981

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/63) 20 §,

ändras 11 a, 16, 18, 19 och 22 §§, 23 § 1—3 mom., 30 § 4 mom., 30 b §, 75 § 3 mom. och 76 §,

av sagda lagrum 11 a och 30 b §§ sådana de lyder i lag av den 28 januari 1972 (75/72), 16 och 76 §§ sådana de lyder i lag av den 31 december 1971 (999/71), 18 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 14 januari 1966 (5/66), 22 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 30 december 1977 (1086/77), 23 § 1—3 mom. sådana de lyder i lag av den 19 december 1980 (841/80), 30 § 4 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 30 december 1977 och 75 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 4 juli 1969 (464/69), samt

fogas till 27 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 21 december 1973 (937/73), nya 4—6 mom. samt till 59 §, sådan den lyder ändrad genom lagar av den 16 december 1966, den 22 december 1967 och den 19 december 1980 (646/66, 591/67 och 832/80), ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2—4 mom. blir 3—5 mom., som följer:

11 a §

För kostnaderna för ovan i 5 § avsedd sjuktransport som anordnats genom hälsovårdscentralers försorg för fullgörande av den skyldighet som nämns i 14 § 1 mom. 3 punkten folkhälsolagen erhåller kommun i ersättning ett belopp som utgår enligt fastställd taxa eller som, försävitt avgift får uppbäras av försäkrad i enlighet med vad därom särskilt stadgas, utgör skillnaden mellan beloppet enligt taxan och det nämnda beloppet. Med stöd av denna lag utgår inte ersättning till försäkrad för det belopp som denne betalt till hälsovårdscentral för sjuktransport.

Med stöd av denna lag utgår inte ersättning till försäkrad för belopp som denne erlagt till hälsovårdscentral för sjukvård, ej heller till kommun för sådan sjuktransport som med stöd av annan lag än folkhälsolagen är kostnadsfri för den försäkrade.

16 §

Dagpenningen per dag är minimidagpenningen, 27,50 mark, ökad med 30 procent av en trehundrededel av den försäkrades under det kalenderår, varom stadgas i förordning, vid beskattningen konstaterade arbetsinkomster, dock minst 80 procent av en trehundrededel av arbetsinkomsterna. Har den försäkrade under ovan angiven tid inte haft arbetsinkomster,

skall dagpenningen per dag utgå med minimidagpenningens belopp.

Vad som vid tillämpningen av denna lag avses med arbetsinkomst stadgas genom förordning.

18 §

Om försäkrad har att försörja eget eller makes barn eller adoptiv- eller fosterbarn under 16 år, betalas barnförhöjning till dagpenningen. Är försäkrad som uppbär dagpenning make som inte lever åtskild från andra maken på grund av söndring i äktenskapet, utgår hans dagpenning med barnförhöjning endast om hans arbetsinkomst är lika stor som eller större än andra makens arbetsinkomst. Barnförhöjning betalas för samma tid endast till den ena av makarna.

Barnförhöjningen utgår med 4,25 mark för ett barn och med 8,50 mark för två eller flera barn.

19 §

Dagpenning utgår för varje vardag, dock inte för den dag då arbetsoförmågan inträdde, ej heller för de sju närmast följande vardagarna. Är försäkrad på grund av arten av sitt arbete regelbundet i arbete söndagar, helgdagar, självständighetsdagen eller första maj, likställs sagda dagar med vardag vid beräklandet av förenämnda tid om sju dagar, förutsatt att han,

om han inte hade insjuknat, skulle ha varit pliktig att vara i arbete även nämnda dagar.

Har arbetsoförmåga ånyo inträtt inom 30 dagar från den dag då den försäkrade senast uppbar dagpenning, utgår dagpenning från och med första vardagen efter den då arbetsoförmågan inträdde, dock inte då det är fråga om ny sjukdom som inte kan anses ansluta sig till den tidigare arbetsoförmågan.

Dagpenning utbetalas högst till utgången av kalendermånaden före den månad under vilken antalet betalningsdagar för dagpenning skulle stiga till 300 dagar. Vid beräkandet av nämnda maximitid skall också sådana tidigare betalningsdagar beaktas, vilka hänför sig till de två senaste åren omedelbart innan sådan arbetsoförmåga senast inträdde som berättigade till dagpenning på vilken tillämpas i 1 mom. avsedd självrisktid.

Har försäkrad, efter att ha uppburit dagpenning, under en tid av minst 12 månader, fränsett sådana perioder av arbetsoförmåga för vilka han enligt 1 mom. inte varit berättigad till dagpenning, har han rätt till dagpenning enligt 3 mom. utan att sådan dagpenning beaktas som utgått före sagda period av 12 månader. Försäkrad, som med stöd av 22 § 1 mom. folkpensionslagen beviljats i sagda lag avsedd invaliditetspension eller i 8 § lagen om pension för arbetstagare (395/61) avsedd full invalidpension, anses under denna tid inte vara arbetsför.

Blir försäkrad, som erhållit dagpenning för maximal tid, arbetsoförmögen på grund av ny sjukdom som inte kan anses ansluta sig till ovan avsedd tidigare arbetsoförmåga, har han rätt att på basen av den arbetsoförmåga som förorsakats av denna nya sjukdom få dagpenning, trots att han tidigare erhållit dagpenning till maximalt belopp, på sätt ovan i denna paragraf är stadgat.

Försäkrad, som erhåller i folkpensionslagen avsedd arbetslöshetspension eller sådan i sagda lag avsedd invaliditetspension som beviljats med stöd av sagda lags 22 § 1 mom., har inte rätt till dagpenning för den tid för vilken pensionen utgår.

Vid tillämpningen av denna paragraf skall till de dagar för vilka dagpenning utbetalts även hänföras de dagar för vilka den försäkrade med stöd av 14 och 15 §§ samt 1 och 2 mom. i denna paragraf har rätt till dagpenning, även om sådan på grund av betalningsbegränsningarna i denna lag inte utbetalts till honom.

22 §

Moderskapspenningen per dag är lika stor som den i 16 § avsedda dagpenningen.

Är barnets moder i förvärvsarbete eller i annat arbete utom hemmet efter de 100 första dagar för vilka moderskapspenning utbetalts, skall beloppet av den moderskapspenning som utbetalas till henne för denna tid vara lika stort som minimidagpenningen.

Till moderskapspenning fogas barnförhöjning såsom i 18 § är stadgat, likväl inte för nyfött barn eller sådant adoptivbarn för vars vård moderskapspenningen betalas.

23 §

Moderskapspenning utgår för sammanlagt 258 vardagar sålunda, att 25 vardagar därav hänför sig till tiden närmast före den beräknade tidpunkten för barnsörden och 233 vardagar till tiden närmast därefter. Har havandeskapet blivit avbrutet tidigare än 25 vardagar före den beräknade tidpunkten för barnsörden, anses moderskapspenningen hänföra sig till de 258 vardagar som närmast följer på den dag då havandeskapet blev avbrutet. Är barnet dödfött eller dör det inom 75 vardagar räknat från barnsörden eller överlämnar barnets moder under denna tid sitt barn i avsikt att giva det som adoptivbarn, har hon rätt att få moderskapspenning endast för de 100 första vardagarna. Dör barnet eller överlämnas det senare under den tid för vilken moderskapspenning utbetalas, har barnets moder inte rätt att därefter få moderskapspenning.

Moderskapspenning utbetalas för 158 vardagar till modern och för 100 vardagar antingen till modern eller, tidigast efter förloppet av 100 vardagar från det att rätten till moderskapspenning uppkom, med moderns samtycke till barnets fader, som är gift med barnets moder och inte lever åtskild från henne på grund av söndring i äktenskapet, såvida barnets fader på grund av barnets vård varit borta från förvärvsarbete eller annat arbete utanför hemmet. Under samma förutsättningar kan moderskapspenning även i samband med barnsörden betalas till barnets fader för minst 6 och högst 12 vardagar, varvid den tid, under vilken moderskapspenning utbetalas, i motsvarande mån blir kortare. Moderskapspenning utbetalas till fadern på sätt genom förordning stadgas. Det belopp av moderskapspenningen som per dag skall utbetalas till fadern utgörs av minimidagpenningen ökad med 30 procent av en

trehundrededel av faderns i 16 § avsedda arbetsinkomster, dock minst 80 procent av en trehundrededel av hans arbetsinkomster. Anmälan beträffande utbetalning av moderskapspenning till fadern ävensom anmälan till arbetsgivaren om faderns frånvaro från förvärvsarbetet av ovan nämnd orsak samt anmälan om ändringar som påverkar utbetalningen av moderskapspenning skall göras på sätt genom förordning närmare stadgas.

Moderskapspenning på grund av vård av adoptivbarn utbetalas till försäkrad för varje vardag under vilken vården fortgår, till dess 234 vardagar förflutit sedan barnets födelse, likväl för minst 100 vardagar. Med försäkrads samtycke kan moderskapspenningen för 100 vardagar av hennes moderskapspenningsperiod, på sätt genom förordning närmare stadgas, utbetalas till hennes make som inte lever åtskild från henne på grund av söndring i äktenskapet. Vad i 21 § 2 mom. är stadgat om försäkrads frånvaro från arbete äger motsvarande tillämpning på hennes make. Det belopp av moderskapspenningen som skall betalas till maken är lika stort som beloppet av den moderskapspenning som enligt 2 mom. utgår till fadern. Vad i denna paragrafs 2 mom. är stadgat om anmälningskyldighet gäller även för adoptivföräldrar.

27 §

Har försäkrad rätt att få i 1 mom. avsedd ersättning såsom full invalidpension med stöd av de stadganden eller bestämmelser som anges i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare, med stöd av lagen om pension för riksdagsmän (329/67), lagen om sjömanspensioner (72/56), lagen om medlems av statsrådet rätt till pension och om familjepension efter honom (870/77) eller lagen om pension för kommunala förtroendevalda (578/77) eller med stöd av tidigare lag beträffande personer i anställning hos staten, kommun, församling eller annat offentligt samfund eller med stöd av andra stadganden eller bestämmelser, skall utan hinder av vad ovan i denna paragraf är stadgat dagpenning utgå till fullt belopp för en tid som omfattar de 150 första betalningsdagarna av den i 19 § 3 mom. avsedda maximala tiden för utbetalning av dagpenning och till utgången av den femte fulla månaden av de följande kalendermånaderna (dagpenningens primärtid). Om

den i 19 § 3 mom. avsedda tid under vilken dagpenning utbetalas, efter ovan nämnda 150 dagar då dagpenning utgår utan avbrott, beräknas upphöra före primärtidens utgång, utlöper dock primärtiden redan i slutet av den fjärde fulla kalendermånaden. På ovan nämnda med stöd av annan lag utgående ersättningar skall under dagpenningens primärtid inte tillämpas vad i 1—3 mom. är stadgat. Socialförsäkringskommissionen skall fastställa primärtiden och omedelbart då de 150 betalningsdagarna gått till ända meddela den som beviljar ovan avsedd annan ersättning, att primärtiden löpt ut. Den försäkrade skall därtill uppmanas att söka nämnda ersättning. Ny primärtid kan fastställas endast i det fall att 6 månader förflutit från utgången av den föregående tiden. Angående de ovan avsedda meddelandena och uppmaningarna stadgas närmare genom förordning.

Om dagpenning beviljas försäkrad som erhåller i 4 mom. avsedd invalidpension, skall dagpenningen utgå endast till den del som den under samma tid överstiger pensionens belopp.

Dagpenning utgår oberoende av sådan delpension som avses i 5 b § lagen om pension för arbetstagare eller motsvarande annan än full invalidpension, såvida den försäkrades rätt att erhålla nämnda pension har begynt före ingången av det kalenderår till vilket de arbetsinkomster hänför sig som ligger till grund för fastställandet av dagpenningen.

30 §

Har barnaföderska inte undergått av läkare företagen efterundersökning under den tid som begynner fem och slutar tolv veckor efter barnsörden, har hon inte rätt att erhålla moderskapspenning för längre tid än 100 vardagar, räknat från det rätten till moderskapspenning begynte, såvida inte socialförsäkringskommissionen av särskilda skäl annat besluter. Närmare stadganden om efterundersökning utfärdas genom förordning.

30 b §

För ovan i 11 a § och 29 § 2 mom. avsedda kostnader skall kommun inom sex månader från det transporten företagits eller företagshälsovårdstjänst givits, till socialförsäkringskommissionen inlämna redovisning såsom genom förordning närmare stadgas. Trots försening kan ersättning beviljas antingen till fullt be-

lopp eller delvis, om det måste anses oskäligt att förvägra denna.

59 §

 Staten betalar 15 procent av dag- och moderskapspenningarna. Staten skall utge beloppet månatligen i förskott på sätt som genom förordning närmare stadgas.

75 §

 Dag- och moderskapspenning per dag skall avrundas till närmaste pennibelopp som är jämnt delbart med fem. Överstiger i 16 § avsedd arbetsinkomst fulla belopp av tiotal mark, skall den överskjutande delen lämnas obeaktad.

76 §

Beloppen av de i 16 § i denna lag avsedda arbetsinkomsterna justeras i samma förhållande som det för dag- och moderskapspenningens utbetalningsår fastställda i 9 § lagen om pension för arbetstagare avsedda löneindextalet avviker från det för föregående kalenderår fastställda löneindextalet.

De i 16 § 1 mom. och 18 § 2 mom. stadgade markbeloppen justeras kalenderårsvis med anledning av förändringarna i landets allmänna lönenivå i enlighet med det löneindex som årligen fastställs för tillämpningen av 9 § lagen om pension för arbetstagare.

 Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982 och tillämpas på dag- och moderskapspenning som hänför sig till tiden efter lagens ikraftträdande. Med avvikelse från vad i 22 § 1 mom. är stadgat beräknas moderskapspenningens belopp för tiden efter de första 100 vardagarna

Nådendal den 26 juni 1981

Republikens President

till slutet av mars 1983 så att procenttalet 70 används i stället för det i 16 § nämnda procenttalet 80. På motsvarande sätt beräknas även beloppet av den moderskapspenning som betalas till fader eller adoptivfader till slutet av mars 1983 så att procenttalet 70 används i stället för det i 23 § 2 mom. nämnda procenttalet 80. Med avvikelse från vad i 23 § 4 mom. är stadgat har modern rätt att till slutet av mars 1983 efter de 100 första dagar, för vilka moderskapspenning utbetalas, i stället för moderskapspenning erhålla dagpenning, om hon blir arbetsoförmögen.

Vid tillämpningen av denna lag anses de i 16 § 1 mom. och 18 § 2 mom. stadgade markbeloppen motsvara 1982 års allmänna lönenivå.

Vid beräkandet av den i 27 § 4 mom. avsedda primärtiden skall även före denna lags ikraftträdande utbetalda dagpenningar beaktas.

Uppbär försäkrad då denna lag träder i kraft full invalidpension enligt de stadganden eller bestämmelser som avses i 27 § 4 mom., skall sådan försäkrad eller hans arbetsgivare för år 1982 eljest tillkommande dagpenning, som motsvarar efter lagens ikraftträdande utan avbrott löpande pension, utges till den pensionsanstalt som utbetalar sagda invalidpension.

Kommun har rätt att få ersättning för kostnader, föranledda av sjukvård som anordnats genom hälsovårdscentrals försorg, enligt tidigare gällande stadganden, såvida vården givits före den 1 januari 1982.

Sjukförsäkringslagens 4 § 2 mom., 11 a § och 30 b § skall, sådana de lyder i lag av den 28 januari 1972 (75/72), under åren 1982—1988 tillämpas på annat än sjuktransporter sålunda, att kommun har rätt att av den enligt sagda lagrum beräknade ersättningen erhålla 26 procent för åren 1982—1984 och 12 procent för åren 1985—1988.

Minister

Lag

angående ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Nådendal den 26 juni 1981

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61) 4 § 3 mom. och 5 b § 3 mom.,

sådana dessa lagrum lyder, 4 § 3 mom. i lag av den 29 december 1972 (934/72) och 5 b § 3 mom. i lag av den 20 september 1974 (749/74), samt fogas till lagen en ny 4 d § som följer:

4 §

Rätt att erhålla invalidpension tillkommer arbetstagare vars arbetsförmåga på grund av sjukdom, lyte eller skada, med beaktande jämväl av den tid som redan förflutit, kan uppskattas vara utan avbrott nedsatt med minst två femtedelar åtminstone ett år. Vid bedömning av i vilken mån arbetsförmågan är nedsatt beaktas arbetstagarens återstående förmåga att bereda sig förvärvsinkomster genom sådant tillgängligt arbete, som rimligen kan förutsättas av honom med hänsyn till hans utbildning, tidigare verksamhet, ålder och boendeförhållanden samt därmed jämförliga omständigheter. Vid varierande arbetsförmåga beaktas den årliga förtjänsten. Invalidpension utgår, om inte annat följer av stadgandena i 4 d §, från ingången av den månad som följer på den under vilken rätten till pension uppkommit, dock inte retroaktivt för längre tid än ett år före den månad som följer efter ansökningen om pension. Invalidpension indrages då pensionstagaren återfått sin arbetsförmåga i sådan grad att han inte längre uppfyller villkoren för erhållande av pensionen. Då mottagare av invalidpension uppnår till erhållande av ålderspension berättigande ålder, förändras invalidpensionen till ålderspension.

4 d §

Full invalidpension utbetalas, om inte nedan i denna paragraf annorlunda stadgas, tidigast från ingången av den kalendermånad som först följer efter den i 27 § sjukförsäkringslagen avsedda primärtiden för dagpenning, nämligen de 150 första betalningsdagarna och de påföljande i sagda paragraf närmare angivna fem eller fyra fulla kalendermånaderna.

Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat skall full invalidpension utgå i enlighet med 4 § 3 mom., såvida pensionsansökan gjorts innan i sjukförsäkringslagen avsedd dagpenning betalats för de i 1 mom. nämnda 150 första betalningsdagarna. Härvid förutsätts likväl att före utgången av den kalendermånad som följer efter pensionsansökan eller, om under denna tid ansökts om dagpenning som avses i sjukförsäkringslagen, före utgången av den kalendermånad som följer efter ansökan inte beviljats sådan under minst en månad utan avbrott utgående dagpenning, vilken hänför sig till tiden efter arbetsoförmågans inträdande eller, såvida dagpenningsansökan som hänför sig till denna tid avslagits, till tiden efter avslaget.

I det fall att arbetsförmågan hos arbetstagare som uppbär såsom delpension beviljad invalidpension undergår sådan förändring att han får rätt till full invalidpension, skall på denna

fulla pension tillämpas stadgandena i 1 mom. Om arbetsförmågan fortgår, skall invalidpensionen utbetalas såsom delpension till dess att full invalidpension börjar utgå.

Beviljas full invalidpension retroaktivt enligt 1 mom., skall pensionen betalas till sjukförsäkringsfonden till den del den motsvarar för samma tid utbetald, i sjukförsäkringslagen avsedd dagpenning.

Beviljas invalidpension retroaktivt enligt 2 mom. eller såsom delpension och har för samma tid utbetalts dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, skall pensionen utbetalas endast till den del dess belopp överstiger beloppet av dagpenning som utbetalts för samma tid.

Utbetalas invalidpension enligt 19 b § 4 mom. i ett för allt, skall på invalidpensionen inte tillämpas vad ovan i denna paragraf är stadgat.

5 b §

Förändras invalidpensionstagares arbetsför-

Nådendal den 26 juni 1981

måga så, att förändringen enligt 1 mom. inverkar på pensionens storlek, och kan förändringen med beaktande jämväl av den tid som redan förflutit uppskattas bli bestående åtminstone under ett år, justeras pensionens belopp på ansökan av pensionstagaren eller på pensionsanstaltens initiativ från början av den månad som närmast följer på förändringen, om inte av stadgandena i 4 d § annat följer. Pensionen minskas dock inte för den tid för vilken den redan utbetalts och höjs inte för längre tid än sex månader före den kalendermånad som närmast följer efter pensionstagarens justeringsansökan eller pensionsanstaltens justeringsåtgärder.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982.

Denna lag tillämpas inte på tidigare beviljad invalidpension som utan avbrott löper efter lagens ikraftträdande.

Republikens President

Minister

Lag

angående ändring av 1 och 4 §§ lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

Given i Nådendal den 26 juni 1981

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden 1 § 1 mom. och 4 § 3 mom., av sagda lagrum 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 20 september 1974 (750/74) och 4 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 29 december 1972 (935/72), som följer:

1 §

För arbetstagare som är sysselsatt i skogsarbete, flottningsarbete, olika till gårdsbruk och trädgårdshushållning hörande arbeten, jord-, vatten- och husbyggnadsarbete, jordförbättringsarbete, arbete inom torvindustrin eller hamnarbete eller som tjänstgör på fartyg i inrikesfart eller, enligt vad därom genom förordning stadgas, arbetar inom annat sådant område som kännetecknas av kortvariga arbetsförhållanden, skall arbetsgivaren bekosta pensionsskydd för ålderdom och invaliditet samt åt sådan arbetstagares anhöriga familjepensionsskydd i enlighet med denna lag. Såvida inte i denna lag annorlunda stadgas, gäller i övrigt i tillämpliga delar vad i 3 § 2—4 mom., 4 § 1, 3, 5 och 6 mom., 4 a—4 d §§, 5 b § 3 och 4 mom., 7 a—10 §§, 12 §, 13 § 3 mom., 14 §, 15 a—18 §§ och 19 a—23 §§ lagen om pension för arbetstagare är stadgat.

4 §

Invalidpension beviljas, om inte annorlunda är stadgat, för viss tid eller tills vidare från ingången av den månad som följer näst efter den under vilken rätten till pension uppkommit, dock inte retroaktivt för längre tid än ett år före den månad som följer näst efter ansökningen om pension. Invalidpension indrages då pensionstagaren återfått sin arbetsförmåga i sådan grad att han inte längre uppfyller villkoren för erhållande av pensionen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982.

Denna lag tillämpas inte på tidigare beviljad invalidpension som utan avbrott löper efter lagens ikraftträdande.

Nådendal den 26 juni 1981

Republikens President

Minister

Lag

angående ändring av 19 § lagen om pension för lantbruksföretagare

Given i Nådendal den 26 juni 1981

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare 19 § 1 mom., sådant det lyder i lag av den 20 september 1974 (751/74), som följer:

19 §

Om inte annat följer av denna lag skall ytterligare i tillämpliga delar gälla vad i 3 § 3 och 4 mom., 4, 4 b—4 d, 5 b, 7 a och 7 c—9 a §§, 11 § 1 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten, 13 och 14 §§ samt 16—21 a och 22 §§ lagen om pension för arbetstagare samt i 10 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982. Denna lag tillämpas inte på tidigare beviljad invalidpension som utan avbrott löper efter lagens ikraftträdande.

Nådendal den 26 juni 1981

Republikens President

Minister

Lag

angående ändring av 17 § lagen om pension för företagare

Given i Nådendal den 26 juni 1981

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag av den 20 september 1974 (752/74), som följer:

17 §

Om inte annat följer av denna lag skall ytterligare i tillämpliga delar gälla vad i 3 § 1, 3 och 4 mom., 4, 4 b—4 d, 5 b, 7 a och 7 c—10 §§, 11 § 1 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom., 13 och 14 §§ samt 16—21 a och 22 §§ lagen om pension för arbetstagare är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982. Denna lag tillämpas inte på tidigare beviljad invalidpension som utan avbrott löper efter lagens ikraftträdande.

Nådendal den 26 juni 1981

Republikens President

Minister

Lag

angående ändring av lagen om sjömanspensioner

Given i Nådendal den 26 juni 1981

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/56) 26 § 2 mom. och
28 § 3 mom.,
sagda lagrum sådana de lyder i lag av den 30 december 1966 (739/66), samt
fogas till 28 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 30 december 1966
och lag av den 11 december 1970 (768/70), nya 4—8 mom. som följer:

26 §

Invaliditetspension utgår, om inte av stadgandena i 28 § 4—8 mom. annat följer, från ingången av den månad som närmast följer efter den under vilken rätten till pension uppkommit, dock inte retroaktivt för längre tid än det år som föregått månaden efter det att pensionen söktes.

28 §

Full invaliditetspension utgår, om inte nedan i denna paragraf är annorlunda stadgat, tidigast från början av den kalendermånad som först följer efter den i 27 § sjukförsäkringslagen avsedda primärtiden för dagpenningen, nämligen de 150 första betalningsdagarna och de påföljande i sagda paragraf närmare angivna fem eller fyra fulla kalendermånaderna.

Utan hinder av vad i 3 mom. är stadgat skall full invaliditetspension utgå i enlighet med 26 § 1 mom., såvida pensionsansökan gjorts innan i sjukförsäkringslagen avsedd dagpenning betalts för de i 3 mom. nämnda 150 första betalningsdagarna. Härvid förutsätts likväl, att före utgången av den kalendermånad som följer efter pensionsansökan eller, om un-

der denna tid ansökts om dagpenning som avses i sjukförsäkringslagen, före utgången av den kalendermånad som följer efter ansökan, inte beviljats sådan under minst en månad utan avbrott utgående dagpenning, vilken hänför sig till tiden efter arbetsförmågans inträdande eller, såvida dagpenningsansökan som hänför sig till denna tid avslagits, till tiden efter avslaget.

I det fall att arbetsförmågan hos arbetstagarer som uppbär såsom delpension beviljad invaliditetspension undergår sådan förändring att han får rätt till full invaliditetspension, skall på denna fulla pension tillämpas stadgandena i 3 mom. Om arbetsförmågan fortgår, skall invaliditetspensionen utbetalas såsom delpension till dess att full invaliditetspension börjar utgå.

Beviljas full invaliditetspension retroaktivt enligt 3 mom., skall pensionen betalas till sjukförsäkringsfonden till den del den motsvarar för samma tid utbetald, i sjukförsäkringslagen avsedd dagpenning.

Beviljas invaliditetspension retroaktivt enligt 4 mom. eller såsom delpension och har för samma tid utbetalts dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, skall pensionen utbetalas endast till den del dess belopp överstiger beloppet av dagpenning som utbetalts för samma tid.

Utbetalas invaliditetspension enligt 22 § 2 mom. i ett för allt, skall på pensionen inte tillämpas vad ovan i denna paragraf är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982.
Denna lag tillämpas inte på tidigare beviljad invaliditetspension som utan avbrott löper efter lagens ikraftträdande.

Nådendal den 26 juni 1981

Republikens President

Minister

Lag

om temporär ändring av 62 § folkpensionslagen

Given i Nådendal den 26 juni 1981

I enlighet med riksdagens beslut ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 temporärt 62 § 1 mom., sådant det lyder i lag av den 28 juli 1978 (588/78), som följer:

62 §

Staten, kommunerna och pensionsanstalten ansvarar för var sin andel av kostnaderna för pensionernas understödsdelar. Kommuns andel bestäms enligt den bärkraftsklass som den med stöd av lagen om bärkraftsklassificering av kommunerna (665/67) tillhör och utgör i

1 klassen	10,1	procent
2 ”	14,3	”
3 ”	17,9	”
4 ”	21,6	”
5 ”	25,3	”
6 ”	28,8	”
7 ”	32,5	”
8 ”	36,1	”
9 ”	39,8	”
10 ”	43,9	”

av kommunens kostnadsandelsgrund, beräknad på sätt i 2 mom. anges, likväl så, att andelen dividerad med det antal skattören som påförts vid den föregående år verkställda kommunalbeskattningen inte överstiger ett av statsrådet fastställt maximibelopp. Pensionsanstaltens andel i kostnaderna är högst 60 procent av det sammanlagda beloppet betalda understödsdelar, medan staten svarar för återstoden av kostnaderna för understödsdelarna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982 och gäller under den tid för vilken i försäkrads folkpensionsförsäkringspremie uppbärs mindre än 2,25 penni per skattöre.

Nådendal den 26 juni 1981

Republikens President

Minister

Lag

angående ändring av lagen om skatt på inkomst och förmögenhet

Given i Nådendal den 26 juni 1981

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 31 december 1974 om skatt på inkomst och förmögenhet (1043/74)
30 §,
ändras 17 b § 1 mom., 22 § 1 mom. 16 och 17 punkterna samt 33 § 2 mom.,
av sagda lagrum 17 b § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 1 december 1978 (913/78)
och 33 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 7 december 1979 (885/79), samt
fogas till 22 § 1 mom. en ny 17 a-punkt som följer:

17 b §

Såsom förvärvsinkomst anses löneinkomst och därmed jämförbar personlig inkomst samt på grund av tidigare tjänste- eller arbetsförhållande eller därtill ansluten försäkring erhållen pension och familjepension samt pension och familjepension som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69), lagen om avträdelsepension (16/74), lagen om pension för företagare (468/69) och 1 b § lagen om pension för arbetstagare (395/61) samt i 1 a § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62). Såsom förvärvsinkomst anses även sådan dag- eller moderskapspenning samt pension och annan ersättning för bortfall av inkomster eller försörjning som utgår med stöd av sjukförsäkringslagen (364/63) eller i enlighet med obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd. Värdet av det arbete skattskyldig utfört i samband med leveransköp av skog eller annan därmed jämförlig försäljning anses såsom förvärvsinkomst för honom. Värdet av det arbete skattskyldig utfört till förmån för renskötsel anses likaså såsom förvärvsinkomst för honom.

22 §

Såsom skattepliktig inkomst anses icke:

16) i enlighet med sjukförsäkringslagen utbetald sjukvårdsersättning;

17) i enlighet med obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd utbetald ersättning för annat än bortfall av inkomster eller försörjning;

17 a) sådan dagpenning, livränta och försörjningspension eller sådana till dessa anslutna tillägg som i enlighet med obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd utbetalts på grund av försäkringsfall som inträffat före den 1 januari 1982, även då de erhållits av arbetsgivaren såsom lön eller förskott, dock inte till den del det årliga beloppet av livränta eller försörjningspension överstiger 20 000 mark;

33 §

Storleken av de i 1 mom. 1, 2, 2 a, 3 och 4 punkterna avsedda avdragen fastställs på grundval av den inkomst från vilken de i 2 kap. avsedda avdragen gjorts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982. Den tillämpas första gången vid den beskattning som verkställs för år 1982.

Denna lag tillämpas inte på sådan med stöd av sjukförsäkringslagen utbetald dagpenning som hänför sig till tiden före lagens ikraftträdande. Denna lag tillämpas inte heller på sådan i enlighet med obligatoriskt trafikskadeskydd för kortare tid än ett år utgående ersättning för bort-

fall av inkomst eller försörjning som baserar sig på försäkringsfall vilket inträffat före lagens ikraftträdande.

Av livränta eller pension som med stöd av obligatoriskt trafikskadeskydd uppburits på grund av ett före denna lags ikraftträdande inträffat försäkringsfall utgör likväl skattepliktig inkomst endast den del i sin helhet som överstiger 20 000 mark samt av 20 000 mark eller mindre belopp vid beskattningen för år 1982 20 procent, vid beskattningen för år 1983 40 procent, vid beskattningen för år 1984 60 procent och vid beskattningen för år 1985 80 procent. Överstiger det årliga beloppet av en i 22 § 1 mom. 17 a-punkten avsedd livränta eller pension som till den skattskyldige skall utbetalas vid sidan av ovan avsedda med stöd

av obligatoriskt trafikskadeskydd utgående förmåner 20 000 mark, är de förmåner som han uppburit med stöd av trafikskadeskydd i sin helhet skattepliktiga redan vid beskattningen för år 1982. Utgör det årliga beloppet av de vid sidan av trafikförsäkringsersättningarna till den skattskyldige utgående i 22 § 1 mom. 17 a-punkten avsedda förmånerna högst 20 000 mark, är av livränta eller pension som uppburits med stöd av trafikskadeskydd skattepliktig inkomst den del som överstiger skillnaden mellan 20 000 mark och den skattefria olycksfallsersättningen samt av den återstående delen vid beskattningen för år 1982 20 procent, vid beskattningen för år 1983 40 procent, vid beskattningen för år 1984 60 procent och vid beskattningen för år 1985 80 procent.

Nådendal den 26 juni 1981

Republikens President

Minister

Lag
om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift för år 1982

Given i Nådendal den 26 juni 1981

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Med avvikelse från vad i 1 § 1 mom. lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift, sådant det lyder i lag av den 11 augusti 1978 (613/78), är stadgat om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift uppbärs i arbetsgivares sjukförsäkringsavgift 2,35 procent av beloppet

av den förskottsuppbörd underkastade lön han den 1 januari 1982 eller därefter under samma år utbetalt till arbetstagare.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982.

Nådendal den 26 juni 1981

Republikens President

Minister